

Znak Semena Poslednjeg Vremena

*Propovedano 19.03.1962.
u Tiftonu GA*

Znak Semena Poslednjeg Vremena

Dobro večer, prijatelji. Privilegija je biti ponovo večeras u Tiftonu. To je za mene jedno ogromno iznenađenje. Rekao sam našem dobrom prijatelju bratu Velč Evansu pre izvesnog vremena kada sam postao umoran; rekao sam: “Spuštam se dole kroz Tifton da bi išao na pecanje.” Rekao sam: “A kada dođem, sreću se sa tobom tamo negde, i imaćemo (mislio sam), jedan kućni molitveni skup.” A on je ovde – našao sam se ovde večeras pred slušateljstvom u jednoj zakupljenoj školi.

2 A malo sam i promukao od prekomernog govora. Održao sam juče jednu kratku propoved, samo je šest sati trajala, koliko sam dugo propovedao. Tako...Dakle, ja vas ne plašim. Večeras neću tako dugo propovedati. U to sam siguran. Ali budući da sam malo promukao, i dolazeći...

3 No to je privilegija što sam ovde i da se sretnem sa ovim finim pastire, koji me je upravo kraljevski predstavio. I mi smo uvek srećni kad se srećemo s ljudima.

4 A način na koji se brat izrazio je apsolutna istina. Možemo reći “Amen” na to, zato što je đavo u ovim poslednjim danima kao ričući lav, idući okolo i proždire sve što se može proždreti, jer zna da mu je ostalo još malo vremena. On nema više još puno vremena da to čini, tako da on mora to učiniti dok još ima vremena da za to.

5 Dopada mi se pozicija ovog malog slušateljstva ovde. I veoma sam zahvalan upravi škole, direktoru, i onima koji su bili toliko fini i dopustili nam da je imamo; vama fini ljudi koji ste u saradnji sa nama u ovom malom trenutnom skupu ovde. I svakom ko je istakao malu prostirku dobrodošlice ovde na ulici što sam primetio, dakle, to je bilo veoma lepo. Mislim da je brat Vili bio jedan od onih koji su to učinili; ja to cenim.

6 Voleo bih, možda, ako Gospod to nekad bude hteo, gde bi mogli da dođemo radi jedne sezonske serije službi, okupimo se sa ovim divnim pastire i ostalima koji su ovde, i da organizujemo jedan skup od četiri do pet dana, i da to možemo izreklamirati dovoljno dobro, i skupiti zajedno sve crkve; zato što, znate već, mi

trebamo upravo sada jedni druge više nego ikad ranije u svoj istoriji sveta: pravi kraljevski vernici, potrebni smo jedni drugima. I tako, ja sam...Uvek je to jedan blagoslov da kada idete negde da srećete Božije ljude. To je posvuda blagoslov.

7 Vidim da imamo ovde i omladinu. Posmatrao sam jednog malog dečaka i devojčicu koji su ovde sedeli pre nekoliko trenutaka u prvom redu, preslatki mališani, malecki, sedeli upravo ovde tako lepo. To mi se dopada. Deco...Postoji nešto u vezi dece koja su nevinna i slatka. To mi se dopada.

8 A sada, puno vam hvala što ste došli večeras. Dakle, razmišljao sam kako bi to bilo lepo večeras ako bi iskoristili svoje vreme i posejali neka semena Reči Gospodnje.

9 A juče sam propovedao tih šest sati na temu "Originalno Seme Reči." A izlagali smo to od Postanka do Otkrivenja, gore i dole na kaseti koja traje šest sati: to je bio Božiji program, ono što je On, i kako je izgovorena Božija Reč Seme Božije. A Biblija je rekla (u Luki), da je Božija Reč Seme koje je posejao sejač.

10 I mi znamo da ma koja reč što se poseje mora da se navlaži pre nego što da svoj rod. A kada voda dođe na tlo, bez obzira na to kakvo je seme u zemlji, doneće od svoje vrste, jer Bog je rekao u Postanku 1:11, "Neka svako seme donese od svoje vrste." To je svaka stvar...A kada padne voda (Jevrejima 6.-ta glava) vidimo tamo da voda pada na zemlju da je navlaži, da je odene i da rodi svoje rodove. Ali i korov i kukolj i ostale stvari iz zemlje, niču od iste vode. Ali poznaćete ih po rodovima.

11 A hrišćani su znani po rodovima Svetog Duha. To je ono što dominira hrišćanskim životom, i dokazuje šta je on. A rod Duha je ljubav, radost, mir, vera, dugotrpljenje, dobrotu, nežnost...?...strpljenje u Svetom Duhu. Ti rodovi objavljuju sebe kroz hrišćane.

12 Dakle, juče smo videli da tamo kada je seme bilo posejano, seme razdora koje je bilo...Sotona je posejao razdor kada je Evi rekao laž. I mi vidimo da neverovati samo jednu izgovorenu Božiju Reč je prouzrokovalo svaku smrt koja je ikada bila, svaku bolest, i sve ove nevolje: samo verujući – odnosno ne verujući jednu reč. Ona nije baš sve to verovala. Već ona je pokušala pomešati nešto

sa time, a ništa se neće pomešati sa Božijom Reči. To mora biti tako, zato što je to originalno Seme.

13 Bog je večan, a Bog je Reč. “U početku beše Reč, i Reč je bila sa Bogom, i Bog beše Reč. A Reč je postala telo među nama.”

14 Dakle, Bog i Njegova Reč je potpuno isto Biće. Mislite samo o tome. Verujem da će Bog suditi svet jednog dana, ne ustavom nekog kongresa, niti statutom neke crkve, već će Svojom Reči On suditi svetu. Ako moramo izabrati crkvu – crkvenu organizaciju – koja od njih je onda u pravu? One se međusobno strahovito razlikuju. Katolici se razlikuju od Protestanata, a Protestanti se razlikuju od Pravoslavaca, ta orto...Pa, mi se svi razlikujemo. Tako, koja od njih bi bila u pravu? Imali bi neprestanu zbrku u svom umu. Jedna osoba ne bi znala šta da čini. A pravedni Bog, sudija cele zemlje, bi nam zasigurno dao nešto po čemu će nam suditi.

15 Dakle, čitao sam u Bibliji: “Nebo i zemlja će proći, ali Božija Reč neće proći.” I čitao sam u Bibliji da ko god bude oduzeo išta od Toga ili nešto dodao, da će se i njegov deo uzeti iz Knjige Života, tako da to ostaje upravo onako kako je. Mnogi pokušavaju reći da je to bilo falsifikovano, da je to bilo učinjeno ovako ili onako. Ja ne verujem u to. Verujem da će postojati neka vrsta standarda po čemu će Bog suditi crkvi, ili svetu. Mora postojati neki standard. To ne može biti neka crkvena organizacija, zato što se one razlikuju. Ko bi znao šta da se radi? No postoji jedan standard i to je Njegova Reč. Verujem da Bog nadgleda Svoju Reč. Verujem da je Reč napisana upravo onako kako je Bog to želeo u Bibliji. To je Božija Reč ljudima. To je razlog što ja verujem u tu Reč. A verujem da je Reč Seme, i ako je ta Reč posejana u ispravnu zemlju i navlažena Svetim Duhom, doneće od svoje vrste. Ma koje obećanje koje je dao Bog, Bog će ga ispuniti.

16 Kada vidimo da je Bog iscelio čoveka...Ovde pre nekoliko dana u našoj crkvi, objavio sam da ću tamo propovedati u nedelju (poslednju nedelju, sada već sedam dana od onda, nedelju dana od prošle nedelje). Dovedi su tamo malu devojčicu na nosilima. I pozvali su me noću na putu i rekli: “Devojčica neće preživeti,” tako je bio težak rak. Imala je oko sedamnaest godina... “Ona ne

može čak ni stići do tamo. Umreće pre nego što stigne.” Bio je to jedan beznađežan slučaj, jedno divno dete od sedamnaest godina.

17 Da bih nešto dokazao svojoj crkvi, ja nikada nisam ni dotakao devojčicu. Nisam je upšte čak ni dotakao. Ušao sam unutra. Ležala je na nosilima...Naravno, bilo je tamo i drugih bolesnika, ali ja sam se brinuo za tu devojčicu, da joj uhvatim duh kada joj budem govorio. I činilo se da je jedna veoma fina devojčica. Nisam uopšte video razlog zašto bi to dete otišlo u prevremeni grob; a to je morao biti đavo koji je pokušavao da joj uzme život. Tako da ja uopšte nisam ni dotakao devojčicu, već sam otišao pravo do propovedaonice sa Rečju, i stajao na toj Reči. A Reč ju je iscelila tako trenutačno, da je ustala i odšetala, i sada je u redu i živi kao i ma ko drugi: ne može se naći ni trag od raka. Nisam uopšte ni dotakao Reč – ustvari dotakao nju.

18 Vidite, Reč je nastupila, i ona je verovala u Reč, a Reč je Božiji život i Božija sila. I Reč je ta koja to čini. Reč isceljuje bolesne.

A vi kažete: “Pa, Isus isceljuje bolesne.”

19 On je Reč. On je Reč. Kada primete Reč, vi primete Isusa. “Reč postade telo i nastani se među nama.” Mi to verujemo, zar ne, svaki delić? Mi verujemo da je Hrist manifestovana Božija Reč; i verujemo da Njegova Nevesta mora biti to isto. Verujemo da ona mora verovati svaki delić Reči i da ima tu Reč u sebi, zato što je ona deo tog tela. Ona je telo gde je On glava.

20 I kada je On umro, i ustao iz mrtvih, i uskrsnuo, i seo na visinu na – kraj veličanstva Božijeg prestola na Svoj presto, s desne strana Veličanstva, onda – i mi smo Njegovi izaslanici. I mi sebe smatramo mrtvima, i sahranjenim u krštenju, i podignuti smo s Njim, i sada sedimo zajedno s Njim u nebeskim mestima u Isusu Hristu. To bi trebalo sve nas navesti da kličemo, zar ne? Razmislite o tome? Mi jesmo, ne da ćemo biti; mi smo sada. Dakle, mi smo sinovi Božiji; i mi smo kćeri Božije. Ne da ćemo sedeti; sada već sedimo. Zar ne možete...To...

21 Isus je rekao da se Pisma moraju ispuniti. Svaka Reč se mora ispuniti. Danas smo se mi toliko udaljili od toga. Mi smo se jednostavno izmešali sa veroispovestima i takvim stvarima, dok

nismo stigli do divljeg nastupa gneva, baš kao što je Biblija rekla da hoćemo. Baš tako.

22 Pre nego što je Adam došao do žene, ona je zatrudnela od zlog semena. Ona je uzela đavolsku laž i pokušala to pomešati sa Božijom Reči, i prouzrokovala smrt. Prvo dete rođeno od nje je imalo u sebi smrt. I svako dete od tada ima u sebi smrt.

23 Jehovina žena kada je On nju izveo iz Egipta i posvetio je, i poveo je na put, šta je ona učinila? Učinila je istu stvar. Jehova je vodio Svoju ženu u obećanu zemlju. Na putu ona je čula lažnog proroka po imenu Valam, i šta je učinila? “Pa, nema razlike među nama. Hajde da se svi ujedinimo i budemo jedna porodica.”

24 To je ono što je nevesta učinila sa svetom: udružila se sa svetom s njenim veroispovestima i ostalim stvarima i porekla Božiju Reč govoreći: “Dani čudesa su prošli. Ne postoji stvar kao što je krštenje Svetim Duhom.” I dokle je ona sada stigla? Otpuštena je. Upravo... Isusova nevesta je učinila istu stvar kao i Jehovina nevesta, i istu stvar koju je i Adamova nevesta učinila. Da, upravo tako. Biblija kaže da se na ustima tri svedoka utvrdi svaka stvar. Postoje tri crkve, tri neveste. I sve one su učinile isto.

25 Ali uprkos svemu tome, postoji prava Nevesta koju Bog rađa, i ima malo od svake...Svaki put kada je bila reformacija, bio je širen jedan određeni deo Reči. I svaka generacija dolazi u svoje vreme. Da li ste to ikada primetili? Pojaviće se Božiji čovek koji će biti pokrenut Božijom vatrom i biće veliko probuđenje koje će prekriti zemlju. I šta se onda dešava? Odmah nakon toga oni uzimaju ideju nekog čoveka i prave denominaciju od nje, i unesu veroispovesti i mešaju se s time. Tamo oni umiru i nikada se ponovo ne podižu (Tako je.), uvek je tako bilo, i uvek će i biti, svaki put.

26 Ali šta čini svaka generacija? Imali su svoju priliku na svežu Božiju Reč svaki put, kao Luter u vreme opravdanja; kao Vesli u vreme posvećenja; i Pentekostalni pokret u vremenu krštenja Svetim Duhom. Vidite? Svaka je imala svoju šansu. I šta su onda učinili ljudi koji su sledili te velike reformatore? Napravili od toga denominaciju, organizovali to, umešali svoje veroispovesti, malo ovde i malo tamo. Nova grupa obrazovanih školaraca dolazi

sa gomilom psihologije, upravo isto kao što je i Eva pokušala naći neko novo svetlo, izmešala to sa Božijom Reči: Smrt. Organizacija se udaljava i duhovno umire. To je potpuno tačno. To je način na koji je to oduvek bilo.

27 Dakle. Verovali ili ne...Vi možda ne mislite tako, ali ja ću večeras govoriti (ako da Gospod) na temu “Znak Semena Poslednjeg Vremena.” Kakav će to biti znak, znak semena na kraju vremena. Pre nego budemo čitali iz Reči, pognimo glave i govorimo Autoru toga.

28 Pitam se večeras, sa pognutim glavama, shvatajući da živimo u seni dolaska Sina Božijeg... Pitam se ima li zahteva večeras, i da želite da se Bogu da do znanja da ste ozbiljni, i da imate nešto u srcu što želite da Bog učini za vas? Samo podignite ruke k Njemu i recite: “To sam ja, Gospode. Ja želim ovo i ono.” Hvala vam.

29 Naš nebeski Oče, pristupamo Tvom prestolu milosti – nikada Tvom prestolu suda. Bože, mi ne želimo sud, zato što ne bi mogli opstati pred tim prestolom. Ali nam je tako drago da je Jedan tamo stajao za nas, Tvoj Sin, Gospod Isus. On je tamo stajao za nas, i podneo sud, da bi mi imali pravo na presto milosti. I mi večeras pristupamo u Njegovo Ime.

30 A On je sam rekao (a svaka Reč koja je došla od Njega bila je Pismo, a to mora biti ispunjeno), On je rekao: “Ako zamolite Mog Oca bilo šta u Moje Ime, Ja ću to učiniti.” Dakle, mi znamo da je ta Reč istina, i pristupamo u Ime Isusa da bi molili našeg nebeskog Oca da nam daruje oprosnu milost sa Svog prestola ljubavi i milosti.

31 Molimo Ga večeras da nam načini Svoju Reč jasnom, i da nam otkrije čas ka kojem sada pristupamo, jer ne želimo da se spotičemo kao oni koji ne znaju kuda idu. Čovek koji ne zna kuda ide se spotiće. A ti si rekao da smo mi deca svetla, i da treba da znamo kuda idemo, korak po korak, kako nosimo svetlo. Ono ne pokazuje ceo put, već onako kako mi činimo korake. Molim se Oče, pošto pravimo večeras korak ka ovom skupu, da vidimo koja je Božija svrha za nas što smo ovde. I molim te Gospode, da svaka ruka koja se podigla na ovom skupu večeras bude – da svrha tog

zahteva pod rukom bude odgovoren. Ako je to radi spasenja, Bože, daruj da večeras oni to prime. Ako su to porodični problemi, ispravi te porodice, Gospode, daj mir. Ako je to za nekoga ko je rastrojen, daruj Svoju milost, Oče. Ako je to za nekog bolesnika, neka se isceljujuće Božije Reči spuste večeras dole u njihova srca, što će doneti dobar rod, sutra Božansko isceljenje. Daruj to, Gospode. Čuj nas.

32 Predstavljamo ti večeras Reč zajedno s nama i ove tekstove, da bi Ti iz toga mogao izvući poentu i otkrij nam stvari koje bi mi trebali znati. Blagoslovi ove ljude. Blagoslovi ovu školu. U ovom danu kada bi neko mogao reći oni će održati skup, jedan nenedominacijski skup, oni su to mogli odbiti. Ali direktor je otvorio vrata. Molimo se, Bože, da ga blagosloviš, i neka zna da je pisano u Pismu: “Ako ste to učinili jednom od Mojih najmanjih, učinili ste to Meni.”

“Kada si Ti bio u potrebi, a mi Ti nismo služili.”

A Ti si rekao: “Reći ću, onako kako ste učinili ovima, meni ste učinili.”

33 Molim se, nebeski Oče, da iz ove škole izađu moćni pomazani propovednici u danima koji su pred nama.

34 Molim se za svaku osobu koja je ovde, i za njihove pastire. Blagoslovi njihove crkve, Gospode. Neka bi nastupilo jedno veliko probuđenje ovde među ljudima i učinilo da se mnogi spase. Isceli bolesne i napaćene. Primi slavu za Sebe. Mi to molimo u Ime Isusa. Amen.

35 Jedan veoma neobičan Biblijski citat koji ćemo čitati... Kada se vratite kući želim da pročitate celu glavu: Amos, 3.-ća glava i 7.-mi stih: neobična i čudna postavka za ovu temu. Ali, znate već, Bog čini stvari na pomalo čudani neobičan način; deluje na osoben način, tajanstveno, čini On svoja čuda. Amos 3:7.

Jer Gospod Gospod ne čini ništa ne otkrivši tajne svoje slugama svojim prorocima.

36 A sada, temu koju bih ja želeo govoriti je ova: “Znak Semena Poslednjeg Vremena.” Dakle, upravo kao što sam vam to

juče rekao, propovedajući tako dugo na temu semena, jer to je Reč... Sve stvari počinju u Postanku, jer Postanak znači početak, ili semena glava u Bibliji. Sve što mi danas imamo na zemlji, ima svoje početke u Postanku.

37 Dakle, mi danas imamo stvari koje nisu počele u Postanku, zato što su hibridizovane. Svaki hibrid je imitacija. To nije dobro. To sebe ne može ponovo proizvesti. I sve što je hibrid je od čoveka načinjeno, i ne može sebe ponovo proizvesti.

38 Kao što sam mnogo puta to rekao, ako posmatramo razmnožavanje stoke. Kao što je kada uzmete magarca i kobilu, a oni proizvedu mulu, ali mula se ne može dalje razmnožavati. On ne zna ni za oca ni za majku. On je izmešan.

39 Kada uzmemo danas kukuruz, to je hibrid. Kažu da je mnogo lepši, ima veći klas; ali on nije dobar. Da li ste videli šta je Rajders Didžest (Reader's Digest) pisao o tome? Ako žene nastave da jedu piletinu, i govedinu, i ostale hibridne stvari, od sada pa za dvadeset godina ljudska rasa će prestati da postoji: jer žene više neće moći rađati decu. Tako je. Hibridizacija nije dobra.

40 Uzmite kukuruz, hibridizujte ga, i imajte velik krupan klas. Šta će od toga biti? U redu, ako ga želite jesti sa velikim lepim klasom. Ali šta mu se dešava? Posadite ga ponovo; on ne može sebe ponovo proizvesti. On nije dobar, on je mrtav. I radi toga, sve što nije bilo izgovoreno od Boga u početku je hibrid.

41 I tako se i ljudi udaljavaju od Božije Reči. To postaje hibridna stvar. To mora umreti. To ne može ponovo roditi po svojoj vrsti. Crkva koja će odbiti da veruje Božijoj Reči je hibridna crkva sa dogmama, veroispovestima i učenjima koja nisu po Pismu. Takva crkva ne može roditi Duhom ispunjeno dete, jer je ono hibrid. To nije dobro. Ona bi mogla biti veća, sa velikim zidovima, sa velikim klupama sa naslonima, velikim zvonima, plišanim sedištima. Ali to sve ne znači ništa. Ona je duhovno mrtva. Tako je. Ona ne može roditi Duhom ispunjeno dete, zato što je to samo po sebi smrt.

42 Dakle, govoreći šest sati na tu temu, i večeras se ponovo vraćam na taj isti znak semena poslednjeg vremena... Dakle, svaki mudar čovek, ako je zdrave pameti, on uvek pokušava da

odgonetne šta ga čeka. I svi mi želimo to znati. “Koji sledeći korak da napravim? Gde da krenem sa ovog mesta?” To je poput čoveka koji prelazi brzak. On stane na jedan kamen, a onda gleda oko sebe gde da napravi sledeći korak, jer on ne... On ne može jednostavno skakati bilo gde. Ako bi to činio, udavio bi se. On mora paziti kuda ide. “Nakon što pređem ovo, gde dalje?” I svi smo mi takvi. To je bio vapaj ljudske vrste skroz kroz doba: “Kuda dalje?”

43 Engleski kralj... Jedno večer, kada ga je sveti čovek krstio sledećeg jutra, sedeli su kraj vatre, na jednom velikom mestu kao neki trg. I tamo je bila jedna velika peć, ili veličanstvena kako bi je mi zvali, upravo velika, mamutska, jedno veliko mesto gde su se nalazile cepanice. Sveti čovek je pokušao govoriti kralju o Bogu, a mali vrabac je završio njegovu propoved. Mali vrabac je usred noći uleteo u mrak, odnosno doleteo na svetlo, i odleteo sa svetla u mrak. A sveti čovek je ustao, i rekao kralju: “Odakle je došao i kuda je otišao?”

43 To je ono što mi želimo znati. Odakle smo došli, i šta mi ovde radimo i kuda idemo odavde? Dakle, oni... Sva nauka koju imamo, i koliko god kostiju iskopali, i koliko god knjiga napisali, ne postoji niti jedna knjiga koja bi vam mogla reći odakle dolazite, šta ste i kuda odlazite: sem jedne Knjige, a to je Biblija. Ona vam govori odakle ste, šta ste ovde i kuda idete. I tako, radi toga, ako želimo znati kuda dalje odavde, uzmimo jedinu knjigu koja nam to može reći.

44 Drevne kosti koje iskopavaju, i – i veštački skeleti, i tako dalje, ništa ne mogu dokazati. Božija Reč ima odgovor. Ona ima odgovor na sve što bi mi pitali. To je u Božijoj knjizi. Ljudi su se često pitali. Mi nekada prolazimo kroz citate Pisma i čudimo se u vezi njih. No mi se ne bi trebali čuditi. Vi ih ne možete objasniti; vi im morate verovati.

45 Ni jedan čovek ne može naučno da dokaže Boga. Ako biste mogli naučno dokazati Boga, onda to ne bi bila više vera. Mi smo određeni da verujemo Bogu, a vera nije nešto naučno.

46 Šta da je Mojsije otkinuo nekoliko listova sa žbuna i rekao: “Mislim da ću ih odneti do laboratorije da bi otkrio kakva je to hemikalija na njima koja im ne dozvoljava da izgore.” Vidite, Bog

mu nikada ne bi govorio. On to nije znao. Jedino je bilo da je skinuo cipele s nogu i seo u poštovanju i Bog mu je govorio.

47 Mi ne možemo naučno dokazati ova Božija obećanja, no mi gledamo unazad i vidimo gde se kroz vreme svako od njih ispunilo upravo onako kao što je Bog rekao da hoće. Tako u poštovanju i respektu prema Njegovoj Reči večeras, sedimo samo jedno vreme i razmotrimo to, i pogledajmo kuda mi to idemo, šta je tome svrha. Zbog čega smo mi ovde? Radi čega je sve ovo?

48 Nedavno sam bio na zapadu, i bio sam kod jednog čoveka u kući koji me je pozvao na večeru. I rekao je: “Gospodine Branham, vidim da se divite toj skulpturi...” odnosno slici, ustvari nije čak to bila ni slika, već je bilo nekako izrezbareno u drvetu, nalik tanjiru, nad kaminom.

49 Rekao sam: “Da gospodine. Divim se.” I bila su to jedna stara volovska kola, ili neka pokrivena kola sa parom volova: jedan čovek je bio napred, i mali dečak koji je sedeo na sedištu sa majkom, i oni su putovali.

50 Tako da je on rekao: “To su bili moji otac i majka, a mali dečak na sedištu sam bio ja.” Rekao je: “Došli smo ovamo na tim volovskim kolima.” Rekao je: “Ali od onda, veoma smo napredovali.” Rekao je: “Želim da izađeš napolje u dvorište.” Rekao je...Zaboravio sam koliko hiljada jutara zemlje je posedovao u okviru ranča. Rekao je: “To sam kupio još kada sam bio mlad.”

51 I rekao je: “Onda nakon toga, takođe posedujem i susedan ranč na zapadu.” Rekao je: “Da li vidiš dim tamo preko?”

“Da, gospodine.”

Rekao je: “To je jedan grad.” Zaboravio sam koliko je tamo veliko njegovo bogatstvo.

Rekao je: “Ja sam predsednik tamo te banke,” i govorio mi je šta sve ima.

52 Slušao sam to jedno izvesno vreme, i onda sam rekao: “Pitao bih vas jedno pitanje, gospodine. Pokazivao si mi i na istok i na zapad, pokazujući rančeve, i na taj grad. Želeo bih da pogledaš u ovom pravcu gore, i da mi kažeš koliko poseduješ tamo stvari.” To je glavna stvar.

53 Ovde ostajemo samo kratko, ali postoji tamo jedan večni ostanak. Tako da mislim da bi trebali da pazimo gde idemo za večnost. Ako možemo toliko obskrbiti i srediti svoje porodice, i tako dalje ovde na zemlji sa našim domovima, kućama, i komforom, obrazovanjem, i to su stvari koje i trebamo činiti. Ali jednu od najvažnijih stvari koju ne bi smeli ostaviti ne učinjenu, je da kada stignemo do kraja puta, i krenemo ka večnosti, a ne znamo ništa o Bogu, o Njegovom planu spasenja i otkupnoj milosti Isusa Hrista. Veoma je žalosno što mi to činimo ali ipak činimo.

54 Mudri ljudi, kada saznaju da su stvorenja vremena, pitaju se šta će biti kada prestane vreme. Govoriću o čoveku zvanom Jov par trenutaka. To je najstarija knjiga u Bibliji. I znamo da je Jov bio jedan od najmudrijih ljudi u svoje vreme na svetu. Pa on je rekao da kada bi otišao na tržnicu, da bi mu se mladi prinčevi klanjali zbog mudrosti. On je bio jedan veliki čovek.

55 Ali taj čovek je počeo da shvata, bez obzira na svu njegovu veličinu, pitao se šta... Nakon što se ovo ovde sve svrši, šta će onda biti? Pitao se šta će se desiti.

56 Tako onda on govori i počinje razmatrati Božiju tvorevinu. On je znao da su sve stvari bile stvorene preko Reči od Boga. I mi – on je takođe primetio, rekao je: “Postoji nada za drvo ako ono umre, ono će ponovo živeti.”

57 Ako ste zapazili prirodu, Bog – u svom velikom stilu ispoljava svoja osećanja prema ljudima da bi oni bili sigurni, bilo da oni imaju Bibliju ili bilo šta drugo, da On sebe izražava vama kroz prirodu.

58 Posmatrajte sunce, kada ono izlazi ujutru. Šta se dešava sa suncem? To je jedna mala beba koja se rađa na istoku. A oko deset sati, nalazi se u svom tinejdžerskom dobu. A u podne je u punoj snazi. A u podne je u svom srednjem dobu. A uveče nestaje, zalazi, ono nestaje. I da li je to sve od sunca? Ne. Bog ima svrhu sa suncem, tako da se sunce vraća nazad i izlazi ponovo sledeće jutro. O čemu ono govori? Rođenje, život, smrt, uskrsnuće.

59 Pogledajte na svoje cveće? Zapazio sam danas cveće, dok sam dolazio ovamo, kako je ono lepo. Ono je ovde radi svrhe. Cveće je izgovorena Božija Reč. Bog ih je izgovorio u postojanje. I

kada je to učinio, vidite šta se desilo. Ono je lepo dok raste u vašoj bašti.

60 Nakon izvesnog vremena smrzne se od mraza. Mlado, staro, srednjedobno; to je smrt. Povijaju svoje glavice i šta se dešava? Malo crno seme neke vrste ispadne iz njih. Verovali ili ne, Bog ih sahranjuje. Dolazi jesenja kiša, i suze, kao što je to bilo, pada iz neba i sahranjuje seme.

61 Dolazi zima. Otpadaju latice, propada stabljika, lukovica odlazi; seme se smrzne, rasprsne i pulpa propada. Da li je to kraj semena? Ne, nikako. Neka samo zasija sunce, ono donosi uskrsnuće celom botaničkom svetu. Zašto? Ono je poslužilo Božijoj svrsi i Bog mu omogućava da ponovo živi.

62 Dakle, i mi smo ovde postavljeni sa nekom svrhom, no mi moramo služiti toj svrsi: birati ili smrt ili život. Tako da smo mi ovde sa svrhom, no moramo služiti toj svrsi. To je služiti Bogu, zato što smo mi sinovi i kćeri Božije.

63 Dakle, Jov je posmatrao tvorevinu. On je video da nakon smrti to nije kraj. Video je da nakon smrti postoji ponovo život. Život... Čim se podigne sunce, bio je to ponovo život. "Pa," rekao je: "Ako je to seme izgovoreno Seme, odnosno izgovorena Božija Reč i ono služi svojoj svrsi i umire...Ali" rekao je: "a čovek" ja ovde razmatram neke delove Pisma iz Jova, Jov 14: "ali kada čovek umre; napušta ga duh; i nestaje. Sinovi dolaze da ga oplakuju, a on to ne zna. Gde je on? Oh, da bi me sakrio u grobu i čuvao na tajnom mestu dok ne svrši Tvoj gnev."

Jov je rekao: "Vidim kako umire cvet. Ono služi svojoj svrsi, i podiže se. Vidim kako drvo umire, u jesen mu otpada lišće."

64 Da li ste ikada zapazili drvo? Ono će ispustiti list, i on služi svojoj svrsi tokom leta. Onda dolazi jesen. Mnogo pre nego što dođe mraz, list počinje da menja boju i postaje žut, crven i smeđ. Nakon izvesnog vremena otpada s drveta. Da li je to njegov kraj? Ne. Šta se dešava? Život koji je bio u listu vraća se nazad u koren drveta odakle je i došao. I šta potom čini? U proleće naredne godine dolazi uskrsnuće, dolazi novi list i isti život se vraća nazad sa novim listom.

65 A hrišćani vise na Drvetu Života. I kada život napusti staro grešno telo, vraća se nazad ka Bogu koji ga daje, da bi se ponovo vratio nazad sa novim, zato što je poslužio svrsi.

66 Ovde nedavno, bio sam dole u državi Kentaki – ustvari mislim da sam direktno odavde išao ka severu, gore u državu Kentaki. Bio sam u lovu, ja i gos. Vud, jedan od staratelja koji je ovde večeras. Imao sam skup u jednom malom gradu koji se zove Akton na metodističkom kampu.

67 Tamo smo propovedali jedno veče, a Gospod je činio velike stvari, a mi smo imali službu isceljenja moleći se za bolesne. Svi ste vi bili na tom skupu i znate šta se desilo.

68 A ja ne mogu isceljivati, niti ma koji drugi čovek. Bog je već to učinio. Vi to samo treba da verujete. A On ima put koji je obećao u poslednjim danima, jedan dar koji će rasuđivati duhove, i tako dalje, koji deluje. Mi to znamo, sto procentno, zato što je to Božija Reč koja manifestuje Njegovo obećanje za ovaj poslednji dan.

69 A tamo, bila je jedna žena. Nikada ranije nisam bio u toj zemlji. I bila je tamo jedna žena koja je sedela nazad u publici, a sveti Duh se spustio među ljude i počeo da poziva ovoga i onoga, govoreći im. Bio je to naš Gospod Isus, Njegova Reč objavljena u telu Njegove crkve. I kada je On počeo govoriti, Isus je stajao na zemlji, znajući misli njihovih srca, govorio im je, i govorio ljudima o različitim stvarima, kao što vi koji čitate Bibliju to znate: obećao je da će se to ponoviti u poslednjim danima, obećano je to Njegovim Pismom da će tako biti.

70 Dakle, želim da zapazite. Dakle, dok se to dešavalo, jedna žena pozadi je plakala, negde na velikom placu kampa. Mnogi, na stotine i stotine ljudi je sedelo, a tamo je jedna dama plakala. Zapazite, Sveti Duh je otišao do dame i rekao: “Ti plačeš zbog svoje sestre. Zove se tako i tako. Ona živi na toj i toj adresi. Ti imaš jednu maramicu u svojoj torbici koju si tamo stavila pre nego si otišla kući. Ona izgleda ovako. Uzmi tu maramicu i idi stavi je na svoju sestru. Ona umire od raka. I TAKO GOVORI GOSPOD, ona će ostati živa.”

71 Žena je otišla iz zgrade, otišla je i stavila je tu maramicu na tu damu još to veče. A ona je ujutru bila zdrava.

72 Dakle. Tako ja sam bio...Vreme je bilo veoma vruće. Lovili smo veverice...I koliko god kolega lovaca na veverice poznajem, oni gazeći po lišću prave buku i plaše veverice, i mi...Vreme je bilo veoma suvo, i morali smo otići na jedno mesto gde su bile neke rupe u koje smo mi mogli ući, male jame, da bi išli kroz šumu. Ime mog prijatelja je gos. Vud. On sedi ovde s moje desne strane.

73 I on je rekao: "Znam jednog čoveka koji ima veliko imanje od mnogo jutara." No rekao je: "Sa njim je veoma teško izaći na kraj." Rekao je: "On je nevernik," i rekao je: "on ne veruje u Boga." I rekao je: "On se tome ruga." I rekao je: "Ali on me poznaje i poznaje i mog oca." I rekao je: "Idem da ga pitam da li možemo loviti na njegovoj zemlji..."

Rekao sam: "Pa hajdemo."

74 Vozili smo skroz na kraj države, skroz nazad na sporedni put, i dvoje starih ljudi su sedeli u hladu jabukovog drveta. Rekao je: "Eno ga tamo, onaj s desne strane."

Rekao sam: "Budući da sam propovednik, bolje da ostanem u kolima."

Tako da je on izašao napolje i rekao je: "Kako ste?"

A čovek je rekao: "Dođi ovamo i sedi."

On je rekao: "Zovem se Vud." Rekao je: "Pitam se da li bi mogli malo da lovimo kod vas."

On reče: "Koji si ti Vud?"

Rekao je: "Ja sam sin Džim Vuda."

A on je rekao: "Džim Vud je moj prijatelj i svako od njegove dece može loviti gde god on želi."

A on je rekao: "Hvala vam."

On je rekao: "Pitam se samo," rekao je: "koji je od vas?"

Rekao je: "Ja sam Banks." Razgovarao je sa njime par trenutaka, a gos. Vud je rekao: "Pitam se da li bi mogao povesti i svog pastira."

On reče: "Nisi se valjda toliko srozao da moraš voditi propovednika sa sobom gde god ideš?"

On reče: “Moj pastir je tamo.”

75 Pomislio sam da je bolje da izađem iz kola. I izašao sam iz kola, i prišao im, i rekao sam: “Kako ste?”

On reče: “Kako si ti? Dakle ti si propovednik.”

Rekao sam: “Da gospodine.”

A on je rekao: “Dakle,” rekao je: “ja sam smatran nevernikom.”

Rekao sam: “Pa, to i nije stvar da bi se time hvalili, zar ne?”

Rekao je: “Pa mislim da nije.” On je rekao: “No, ono što ja imam protiv vas, je to što vi govorite o nečemu o čemu ne znate baš puno.”

“O,” rekao sam: “tako mislite?”

On reče: “Da, gospodine. Stalno ih slušam kako podižu prašinu o tome, o Bogu, i svemu ostalom.” Rekao je: “Ne postoji tako nešto.”

Rekao sam: “Uh-huh.” Rekao sam: “Pa, naravno da znate kako je to, gospodine,” rekao sam: “Svako ima svoj način razmišljanja.” A u svom srcu sam razmišljao: “Dakle, Gospode, daj mi nešto da pomognem tom čoveku, bez sumnje je iskren.”

I rekao je: “Video sam samo jednog propovednika tokom celog svog života, koga sam voleo čuti – za koga sam čuo.”

A ja sam rekao: “Ko je to, gospodine.”

76 Rekao je: “Ovde je pre oko dve godine, bio jedan propovednik, ovde u gradu Akšon.” Rekao je: “A jedna stara dama ta i ta, ovde gore na brdu je ležala dve godine bolesna od raka.” Rekao je: “Ja i moja žena...Više je nisu mogli stavljati ni na lopatu. Morali su koristiti nepromočivu posteljину.” I rekao je: “Bili smo tamo gore tog jutra,” i rekao je: “lekar je rekao dan ranije, da neće preživeti noć.”

77 “Imala je rak u stomaku. Bila je pojedena. Više nije mogla piti ni vodu, i nije nedeljama. Hranili su je glukozom preko vena, sve dok joj vene nisu propale, i rekli su da se više ništa ne može učiniti za nju.”

78 I rekao je: “Njena je sestra bila na skupu gde je taj propovednik propovedao, a taj propovednik nije nikoga ovde

poznavao, i nikada nije ni bio ovde, i rekao je njoj ko je ona, i kakva je njena sestra, i rekao joj za maramicu koju je ona imala, i rekao je da je stavi na tu ženu.” I rekao je: “Kada smo mi tamo došli, bila je na nogama, pravila pиту od jabuka i to jela.” I rekao je: “Čak je i pomagala komšijama.” Rekao je: “Dakle...”

Rekao sam: “Pa šta je čudno u tome?”

79 Rekao je: “Pa, evo šta želim znati. Ako ikada budem video tog propovednika, pitaću ga, šta je to bilo što mu je reklo za tu ženu, i to što je bila isceljena.”

80 “O,” rekao sam: “da, gospodine.” A sav sam bio krvav od veverica, sa prljavom podužom bradom, znate već. I rekao sam: “Sada baš ne izgledam kao neki propovednik.”

On je rekao: “Pa, deluješ više kao ljudsko biće.”

Rekao sam: “Da, gospodine.” I tako rekao sam: “Mogu li dobiti jednu od tih jabuka?” Svuda oko njih su bile male žute jabuke.

A on je rekao: “Da.” Uzeo sam jednu, i zagrizao. A on je rekao: “Posluži se. I žuti crvi ih jedu.”

A ja sam rekao: “Hvala.” Zagrizao sam jednom. Rekao sam: “Dobra je to jabuka.”

On je rekao: “Da.” On je rekao: “Ta stara drva ih poprilično rađaju za mene.”

Rekao sam: “Da, gospodine.” I rekao sam: “Koliko je staro drvo?”

Rekao je: “Oko četrdeset godina.” Rekao je: “Posejao sam ga ovde, baš kao jednu sadnicu.”

81 I rekao sam: “Uh-huh.” Rekao sam: “Primetio sam da sve jabuke otpadaju sa njega, a i lišće otpada.”

Rekao je: “Da. Tako to biva s njom.”

A ja sam rekao: “Želim da vas nešto pitam.”

Rekao je: “Pa samo napred, pitaj.” Rekao je.

Rekao sam: “Šta navodi...Dakle, nije bilo još ni mraza,” rekao sam. “Tek je polovina avgusta. Nećemo imati mraz sve do oktobra ili novembra.” Rekao sam: “Ali ovde u sred Avgusta lišće opada s drveta.” Rekao sam: “Šta čini da to lišće otpadne?”

“Pa,” rekao je: “sok ga napušta.”

Rekao sam: “Šta bi bilo kada se taj sok ne bi spustio dole?”

Rekao je: “Pa, drvo bi umrlo tokom zime. Životna klica je u soku.” Rekao je: “Ako bi ono... To bi ubilo drvo. Ono bi umrlo.”

Rekao sam: “Da, gospodine.” I rekao sam: “Radi toga, sok odlazi dole u koren drveta gde je toplo i ostaje tamo tokom zime, i onda se vraća u leto i donosi još lišća i još jabuka.”

Rekao je: “Upravo tako.”

82 Rekao sam: “Želim da vas pitam nešto.” Rekao sam: “Koja to inteligencija... Dakle, drvo je nema. Koja to inteligencija kaže drvetu, ‘Dolazi zima. Spusti se u koren i ostani tamo do proleća sledeće godine.’?” Rekao sam: “Sipaj vodu u kantu i prospi je na prag, i vidi hoće li se spustiti dole kada nastupi jesen. Neće se to desiti.” Rekao sam: “Moraš priznati da postoji nekakva inteligencija koja čini da taj sok napusti drvo i spusti se u koren. Ako se ne desi, ono umre. Ono se skriva na jedan takav način, da bi zaštitio svoj život. A drvo nema inteligenciju. Postoji jedan Božiji zakon koji to čini.”

A on je rekao: “Pa, nikada nisam tako razmišljao.”

Rekao sam: “Gospodine, ista inteligencija koja kaže tom drvetu tamo gore – da sok drveta ide u koren, ta ista inteligencija je ono što mi je reklo ko je bila ta žena i reklo joj je šta će se desiti.”

Rekao je: “Nisi ti valjda taj propovednik?”

Rekao sam: “Jesam, gospodine.” I tamo se on obratio Hristu i umro je kao hrišćanin samo godinu dana kasnije sa osamdeset pet godina.

83 Vidite, Bog je svuda oko nas. Bog je svugde. I ako bi mi posmatrali prirodu, mi bismo Ga tamo našli. Dakle, nakon što Ga je Jov našao u smrti, sahrani i u uskrsnuću prirode, kako sebe ponovo proizvodi po svojoj vrsti, onda on nije mogao razumeti šta će biti sa čovekom... “Ako čovek,” kaže: “legne, napušta ga duh. Gde je on?” Dakle, zapazite, drvo nikada nije sagrešilo. Priroda nikada nije sagrešila. Čovek je sagrešio. Tako da on ne može... A on budući prorok...

Dakle, moj tekst u Bibliji kaže: “Da on otkriva Svoje tajne svojim prorocima.” Reč Gospodnja dolazi proroku. A budući da je bio prorok, mi znamo priču o Jovu. I Bog je to konačno objasnio

Jovu, da je seme čoveka nesavršeno, zato što je majka čoveka izneverila da poslušaju Božiju Reč. Ona je to pokušala pomešati sa još nečim a Božiju Reč ne možete ničim hibridizovati. Tako je.

84 Isus je rekao, kada je bio ovde: “Ako budete imali veru kao gorušičino zrno, rekli biste ovoj planini...” Zašto se On pozivao na zrno gorušičino. Seme gorušičino se ne može hibridizovati. To je originalno seme gorušice. Ono se neće ukrstiti s ničim. I On je rekao, inače: “Ako imate toliko vere, Božija Reč, koja se neće pomešati sa neverom, ili to preispitivati...” Oh, osećam se religiozno. Što vi nećete preispitivati...

85 Nije važno kakve su okolnosti, i bilo šta drugo, vi ne preispitujete Božiju Reč; vi je verujete. Vi je trebate verovati. Da je Eva samo verovala u to, ona ne bi primila...i rodila bi ispravno decu. Ali pre nego što je njen muž došao do nje...zatekao je nju obeščašćenom, kao što se to desilo i Jehovi, kao što se to desilo i Isusu. Bilo je tamo jedno zagađenje materice njenog razmišljanja. Ona je primila seme nevere nasuprot Božijoj Reči, jer je njoj bilo predstavljeno nešto još u većem svetlu i ona je želela više znanja.

86 U tome je i danas stvar. Ja stojim sad u jednoj školi. Mi bi bili gomila neznalica ako ne bi bilo obrazovanja, i obrazovanje je deo naše civilizacija. Ali civilizacija, obrazovanje, jedino dolazi preko hrišćanstva. Civilizacija se temelji...Odnosno hrišćanstvo je koren civilizacije. Apsolutno. Civilizacija dolazi od Hrista. Sigurno.

87 Dakle, neverovati Božiju Reč, ili je mešati sa nečim što ima više svetla...Vi je ne možete mešati. Ona se neće pomešati. Vi to morate verovati upravo onako kako je Bog to napisao, i onako kako je On to izgovorio. Tome se ništa ne dodaje, niti oduzima, ili ma šta drugo, vi je morate tako verovati.

88 Dakle, i pošto je Jov bio prorok, konačno je nastupila vizija. I onda kada je video kako će Bog otvoriti put da bi čovek ponovo živeo, zato što će tamo biti još jedna izgovorena Reč koju će primiti devica...

89 Eva je to prva neverovala. A kada je Reč došla Mariji, ona je nikada nije sumnjala. Ona je rekla: “Evo sluškinje Gospodnje. Neka mi bude po Tvojoj Reči.” Vidite, ona nikada – nikada nije

rekla: “Dakle, sačekaj samo dok osetim život, i onda ću ići da svedočim. Sačekaj da samo budem sigurna u to.”

90 Tako danas mi takozvani hrišćani činimo. “Čekaj da budem samo siguran u to. Čekaj samo dok počnem bolje da se osećam.” I “Stani...da samo vidim da se nešto dešava, i onda ću ja to učiniti.” Ne, gospodine. Nije u tome stvar. Najpre to verujte.

91 Šta je Ilija rekao ženi, toj ženi ka kojoj je otišao, a nije imala ništa do pregršt brašna? Rekao je: “Načini mi najpre kolač, i onda počni...” Čudo će se desiti nakon što vi najpre uzmete Božiju Reč. Počnite verovati Božiju Reč, a onda se čudo desi po Reči, zato što je Reč Seme koje rađa čudo. Samo uzmite najpre Reč. Sveti Duh daje Tome život, kao kada kiša pada s neba.

92 Znamo da Sveti Duh predstavlja...Da voda predstavlja Svetog Duha, kao...Kao što je Mojsije podigao bronzanu zmiju u pustinji, tako mora biti podignut i Sin čovečiji. Radi čega? Zbog ljudi koji umiru. I kada su podigli bronzanu zmiju, ona je spasila živote ljudi koji su umirali. Kada je on udario stenu...Hrist je stena koja je bila udarena, i iz Njega izvire vode Života za ljude koji umiru. Vi morate to verovati; postupati na osnovu toga. Dakle.

93 Upamtite dakle. Kada je Jov video Onog koji dolazi, Onoga koji je mogao premostiti ponor između Boga i grešnika, i premostiti put – savršeno Seme...“Ova semena,” rekao je: “trunu; vidim kako idu pod zemlju.” Došli su mu sinovi da ga oplakuju, on nije obraćao pažnju na to. Ležao je tamo, nije uopšte ustajao. On je upravo tamo ležao i trunuo i to je bilo sve. On nikada nije ponovo ustao, zato što je on nesavršeno seme.

94 No on je rekao...Kada je otkrio da dolazi Onaj koji će vratiti savršenstvo Božije Reči ponovo, da će otvoriti put, da će premostiti taj put, onda je prorok ušao u Duh i povikao: “Znam da moj spasitelj živi. I da će u poslednje dane On stati na zemlju. Čak iako crvi unište moje telo, ipak u svom telu gledaću Boga.” On je video savršenog kako dolazi. Šta se to desilo? Jov je bio prorok, a Božije tajne se obznanjuju prorocima. On je izgovorio Reč. A kada je on izgovorio tu Reč koju mu je Bog pokazao, postala je materijalna, jer to je bila izgovorena Reč. I u njenom vremenu se upravo tako desilo.

95 Hrist je bio rođen, Otkupitelj koji je mogao stajati između živih i mrtvih i koji je premostio put i doneo uskrsnuće. Upravo tako. Kako? Bila je to Božija Reč. Dakle, On je izgovorio Reč, a Reč je bila Seme i sazrela je u svoje vreme. Svako Božije Seme koje je ispravno postavljeno će sazreti.

96 Dakle, šta da je Bog poslao svoju poruku preko anđela Mariji, i rekao: “Zdravo Marija, blagoslovljena si među ženama. Imaćeš bebu a da nisi bila sa muškarcem,” a da je ona rekla: “Čekaj samo malo. Hajdemo do laboratorije i ti mi reci...Neka mi samo lekari dokažu kako ću ja to učiniti (Vidite?) i onda ću ti verovati.” To se nikada ne bi desilo. Ali kako je ona došla do toga? Materica njenog srca, materica u kojoj je bio njen duh...Materica vašeg duha je vaš um. Vaš um je jedan kanal.

97 Imate pet čula koji kontrolišu vaše telo. Imate i pet čula što kontrolišu dušu: savest i tako dalje. Dakle, što se tela tiče, tu je: vid, ukus, dodir, miris i sluh. Ali postoji samo jedan kanal ka duši što pokazuje da ste seme. Vi ste duša, duh i telo, i onda jedan kanal, široki put, jedan put do srca, vaša slobodna volja. To je da možete primiti ili odbiti, šta god da želite.

98 I tako, Eva je bila na istom temelju. Ona je uzela Božiju Reč i rekla: “Bog je rekao da to ne činimo, i da se udaljimo od toga.” To bi bilo sasvim u redu. No umesto toga ona je pokušala to hibridizovati sa Sotoninom laži i to joj je donelo smrt. Ali kada je to došlo Mariji, bilo je to drugačije. “Evo sluškinje tvoje.” “Kako će to biti?” Nije bitno kako će to biti. “Ti si to rekao; i to je Reč Gospodnja; ja to primam. Evo sluškinje Gospodnje. Neka mi bude po Tvojim volji.” To je bilo to. To je rešilo stvar. I ona je onda bila dobro.

99 Vidite, ona je rodila klicu života koja je bila Božija Reč objavljena u obliku čoveka. I kroz smrt tog pravednika, bila je isplaćena smrt – dug svakog od nas nepravednika. I primajući Njegovu Reč, to donosi Život i donosi nam Hrista, zato što je Hrist Reč, ta izgovorena Reč. I ona će sazreti ako je vi možete primiti. Vi što ste bolesni, primite je. Verujte je. Ona mora sazreti, oživeti u svom vremenu: mora.

100 Svako od nas veruje da smo mi na kraju vremena. A čovek koji je inteligentan, verujem, da ako bi samo pogledali okolo i videli, vidi se da ta stvar ne može još dugo ovako da nastavi. Želim samo petnaest minuta još da bih vam pokazao na šta mislim. Svako zna da se nešto mora desiti. Sva Pisma ukazuju na to.

101 Mi smo bili učeni da je zemlja stvarana šest hiljada godina, pošto je hiljadu godina samo jedan dan kod Boga, i tako dalje: šest hiljada godina stvaranja. U redu. To se zove šest dana, no Biblija kaže da je jedan dan hiljadu godina, ili je hiljadu godina samo jedan dan kod Boga.

102 Dakle, prve dve hiljade godina taj svet kosmos (svetski poredak) došao je do svog kraja, i Bog je morao nešto poslati, sud s neba i osuditi zemlju, i spasiti pravednog Noju i njegovu porodicu.

103 Onda sledećih dve hiljade godina, opet se desila ista stvar. Kosmos, svetski poredak, čak je i sama crkva bila uprljana. U Nojevim danima, oni su ga ismejavali i rugali mu se, a on je propovedao sto dvadeset godina pred vratima barke. A u sledećih dve hiljade godina crkva je otišla u ropstvo, prokurvala se sa svetom, i postala ništa do samo jedna gomila dogmi i veroispovesti. I Bog je poslao sud na svet tako što je poslao svog Sina. Došao je do kraja svojih sila...

104 Dakle, sada je 1962., i šta kaže Biblija? Biblija kaže da u poslednjim danima delo treba da bude prekraćeno (A Pismo ne može lagati.) radi izabranih, radi izabranih, ili nijedno telo ne bi bilo spaseno. Onda vidimo da smo mi na kraju vremena.

105 Sedma je Šabat, što je milenijum. To je ono što će tada biti, milenijumska vladavina. Dakle. Ali šest dana se ispunilo. Čovek upravo sada ima oružije u svojim rukama s kojim može da se uništi. On može uništiti svet, može razneti svet u komadiće samo za sekund. Oni mogu poslati čoveka u orbitu i prebaciti ga odande ovde u našu zemlju, i reći: "Predajte se, ili ću je pustiti." To je sve. I šta će učiniti? Pa svako ko ima osećaj za stvari će se predati. A šta onda?

106 A sada mali...Bivalo je da su velike nacije vladale nad malima; a da sada nije više tako, oni imaju ponovo istu stvar.

Vidite? Tako da je ovo postalo jedno takvo vreme da možemo videti i verovati da se mi nalazimo na kraju vremena.

107 Dakle, mogli bi o ovome nastaviti satima, no pogledajmo u samo neke delove Pisma na tren, koja razmatraju seme koje je bilo posejano za kraj vremena.

108 Ako to seme...Jovova izgovorena reč, Isaija je o tome govorio, svaki Božiji čovek, svaki Božiji prorok kome je On obznanjivao tajne (David, Isaija, Jeremija, i svi ostali), govorili su o dolasku Semen. I kada je došlo vreme, bilo je upravo tako. Uvek je to tako. To ne može izneveriti. To je Božija Reč. Ona je večna. Ne može izneveriti. I svi mi znamo da je Isus bio Reč.

109 Dakle, uzmimo sada Njegovu Reč. Poslanica Jevrejima 1. je rekla: “Bog je u različitim vremenima i na različite načine govorio kroz proroke, ali u ovim poslednjim danima kroz svog Sina, Isusa Hrista.” Dakle, On je bio Bog-Prorok. On je zasigurno bio prorok. Mojsije je rekao: “Gospod vaš Bog, podiće vam proroka.” Ali On je bio više nego prorok; On je bio Bog objavljen u telu.

110 Dakle, ovaj Bog-Prorok nam je pokazao dva ili tri znaka koje ovde želimo razmotriti, veliki znaci koje želimo upamtiti. U Mateju 24, kada su Ga pitali: “Kada će te stvari biti? Kada će doći svršetak sveta? Kada će se sve te stvari desiti.” On je tamo izneo tako mnogo različitih stvari koje će se desiti: narod će ustajati na narod, kraljevstvo protiv kraljevstva, i tako dalje, i sve tako dalje i dalje. Ali je rekao: “Naučite se priči o smokvinom drvetu – i o svim ostalim drvetima.”

111 Koliko vas je ovde hrišćana? Podignite ruke! U redu. Hvala vam. Izgleda sto posto. U redu. Gledajte samo, dok izlažemo stvari o ovom znaku semena poslednjeg vremena. Isus je rekao: “Naučite se iz priče o smokvi.” Dakle, kada vidite smokvu.

112 Dakle, iz koje priče se naučiti? Priče o smokvi. Svi znaju, koji čitaju Bibliju, da je smokva uvek bila Jevrejska rasa.

113 Joel je rekao: “ono što ostavi hrušt pojede crv,” i tako dalje. To je bio panj, to što su izjele veroispovesti i ostale stvari. Ali je rečeno: “Ja ću obnoviti, kaže Gospod.”

114 Dakle, Jevreji su bili odsečeni, Pavle nam to kaže, a Pagani su nakalemljeni u Kraljevstvo. Ali primetite. Isus je rekao: “Naučite se priči od smokve.” Dakle, ono drvo, kao što je Jov video, ako umre, hoće li ponovo živeti?

115 Sigurno. On je rekao: “Kada vidite smokvu i sva ostala drva...” Ta drva – čega? Postoji Drvo Života, i drvo denominacija i veroispovesti, postoje i nacionalne veroispovesti. “Kada vidite smokvu, i sva ostala drva kako puštaju svoje pupoljke (ispušta svoje lišće) kažete da je blizu leto.” Zapazite, iznosi jednu priču o nacijama.

116 Dakle, Bog se bavi Paganima da bi dobio Nevestu, sa jednim ovde i sa jednim tamo. Ali On se bavi sa Jevrejima kao sa nacijom, a ne kao sa individuama, već kao sa nacijom. On je uvek... To je bila od Boga izabrana nacija. Bog ih je izabrao kao naciju. Misionari odlaze u Jerusalim, i ostale stvari – a kada se Izrael bude spasio biće nacija. Biblija kaže da će se roditi u jedan dan. Tako je. Tako da će Izrael primiti Hrista u jednom... upravo... kao nacija; a ne samo kao pojedinci.

117 Ali zapazite samo, šta je On rekao, uzmimo to samo. Pazite samo: “Kada budete videli da smokva ponovo pušta pupoljke, i sva ostala drva koja budu pupila...”

118 Dakle, sve ima svoje probuđenje ili je upravo imalo probuđenje. Jevreji su nazad u svojoj domovini kao narod, vijori se njihova zastava, imaju svoju vladu i svoj novac. Oni su nacija po prvi put nakon oko... Mislim nakon hiljadu osamsto godina. Oh, čak i više od toga – oko dve hiljade dvesto godina, oko dve hiljade dvesta godina. Izrael je ponovo nacija. To je najstarija zastava na svetu, Davidova šestokraka, ponovo se viori, i to po prvi put nakon dve hiljade dvesta godina. A Isus je rekao: “Kada on počne puštati svoje pupoljke, sve to je na dohvat ruke.” Izrael, govoreći Jevrejima.

119 Gledajte sada. On je rekao, i kada sva ostala drva počnu pupiti... Rimokatolička crkva je imala najveće širenje koje je ikada imala. I Protestantska crkva je imala najveće probuđenje koje je ona ikada imala. Bili Graham (Grejm), i Džek Šuler, i

Pentakostanci su imali najveće probuđenje koje su ikada imali. Oral Roberts, Tomi Hicks, i ostali, veliki ljudi u probuđenjima.

Zapazite. I sile su imale svoja probuđenja, nacionalne sile. I dalje je probuđenje, ko ima najveću silu? Komunizam? I svako koga možete čuti, propovednici koji stoje za propovedaonicama govore: “Oh, bojmo se komunizma.” Besmislice. Pokažite mi samo u Pismu gde će komunizam vladati svetom. Romanizam će vladati svetom, ne komunizam. Pogledajte na viziju kralja Navuhodonozora, Reč Gospodnja, glava je od zlata, pa od bronze dole do Rimskih nogu što je bilo gvožđe, i nikada se nije promenilo. Kamen je došao dok je još uvek bilo od gvožđa i udario kip. I upamtite, da je na kraju bio pomešan sa glinom, slabost, gvožđe i glina zajedno.

120 Taj veliki sastanak koji su upravo održali Hruščov i Ajzenhauer...A da li znate šta reč Hruščov znači na njihovom jeziku, na nacionalnom jeziku? Hruščov znači blato, glina. Da li znate šta Ajzenhauer znači na engleskom? Gvožđe. I da bi to čak bilo jasnije ljudima, Hruščov je skinuo svoju cipelu i udario po stolu. Oni se neće složiti. A ko će vladati? Rim će vladati. Jedan crkveni savez, sa – Katolicizam će to povezati zajedno, i upravo ste onda tamo, sila koja vlada. Biblija to kaže. To je seme koje ne može izneveriti.

121 Dakle, pogledajte danas. Zar ovaj novi papa ne poziva sve Protestantske crkve unutra? Hoće li one ići? A šta je sa vama Pentakostalcima? Ista stvar; crkveni savez. Tu ste vi. Ta semena se moraju ispuniti. Ovo se mora desiti. Ono mora da sazri. Vreme je za njega da sazri. A šta čine ljudi? Organizuju se i nastavljaju graditi sve veće zgrade, i veće organizacije, veće denominacije. I šta se sveukupno dešava? Potpuno isto ono što je Biblija rekla da će učiniti.

122 To je ono što je Božiji Prorok Isus Hrist rekao da će se desiti. Jevreji će biti obnovljeni, i biće jedno veliko probuđenje među njima kao nacija, okupljajući se zajedno kao jedna nacija. Biće tamo probuđenja i među Metodistima, Baptistima, Prezbiterima, i tako dalje, probuđenje među Pentakostalcima i tu ste vi. I narod će ustati na narod, seme će sazreti. Izrael je postao

nacija nakon dve hiljade dvesto godina. Šta se desilo? Sve crkve su se okupile zajedno i imaju probuđenje. U redu, gospodine.

123 Dakle, još jedno veliko seme je bilo posejano. On je rekao, da će u poslednjim danima, u II. Timotejevoj, u 3.-oj glavi, da će doći među crkve oni koji su otpali od Biblijske vere. Tako je. Da li je to seme? Da li je to obećanje? Pogledajte ih samo danas. Pogledajte naše crkve. Šta oni čine? Oni se svi zajedno organizuju; oni saraduju zajedno, udružuju se zajedno, a otpali, ne veruju u Bibliju, ne veruju u pravu istinsku Božiju Reč.

Kažete: “Biblija kaže to.”

“Te stvari su prošle. Nema takvih stvari. Oh, nema takvih stvari. Dani čudesa su već odavno prošli. Ne postoji krštenje Svetim Duhom. To je bilo samo tamo za šaćicu ljudi: njih dvanaest tamo nazad, za apostole.” Vidite? Kakvo je to seme? Ono sazreva. To je znak semena poslednjeg vremena.

Šta je Isus rekao? “Kada vidite kako se dešavaju te stvari, podignite svoje glave. Približilo se vaše otkupljenje,” crkvi. Mi smo videli da će ona otpasti. U redu. Mi smo to našli. U redu.

124 Dakle, rekli smo da nam je Joel rekao za poslednje dane (drugi deo Pisma. Samo pažljivo slušajte.) da će u isto vreme doći i rani i pozni dažd. Koliko hrišćana to zna? Recite: “Amen.” Sigurno.

125 Dakle, pre neki dan, na moje iznenađenje, kada sam pogledao...Rani i pozni dažd će pasti u isto vreme. Dakle, reč “rani” u Jevrejskom originalu (uzmite svoje Jevrejske rečnike i proverite), Jevrejska reč za “rani” je “mureh.” “Mureh” znači “učenje.” Doći će kiša učenja. Šta je to? To je sejanje semena u zemlju.

126 Šta se to dešava? Dakle, videli smo da je tamo bila jedna kiša učenja. Baptisti: “Milion više u 44,” je bio njihov cilj, crkvenih članova. Velika probuđenja Bili Grejma (Grahama), naš veliki evanđelista. Pogledajte samo šta je on učinio. Pogledajte na Orala Robertsa i Pentakostalce. Bila je to jedna kiša učenja.

127 Bila je i jedna nacionalna kiša učenja, komunizam koje je posejan među ljude, u svakoj naciji.

128 Bilo je i probuđenje Romanizma. Znete li šta se dešava? Ako budu dali zapadni deo, odnosno istočni deo Berlina nazad, to onda postavlja komunizam, ustvari htedoh reći Rimsku imperiju, upravo u taj stari krug kao što je to bilo i u vreme Isusa. Naravno da se to dešava, baš savršeno.

129 Jedno probuđenje je u toku. Šta je ono? To je sejanje. Više i ne čujete jako puno o Bili Grejmu, zar ne? A šta je sa Oralom? I šta je sa svima ostalima? Vi znate da velika vatra probuđenja više ne gori. Zbog čega? To je znak semena kraja vremena. Reći su bile posejane. Šta je to bilo? Denominacije će požnjati denominacije. To čine da one sve uđu u konfederaciju.

130 Ali i Božija Reč je takođe bila posejana. I kada Duh Božiji počne da pada, Božija Reč će živeti u ljudima. A ta lažna nevesta koja čini preljubu tamo napolju, i sebe predaje veroispovestima, i prodala je svoje prvorodstvo, šta će požnjati? Jednu konfederaciju crkava koja će biti svezana i spaljena kao korov i čkalj. Ali tamo gde Božija Reč bude sejana u srca ljudi, biće požnjevena Nevesta Hristu toliko sigurno kao što ja stojim ovde: Znak kraja vremena.

131 U čemu je problem Božija crkvo? Šta je to sa nama? Šta je sa vama Baptisti, i vama Prezbiterima, Skupštinama Božijim, Samo Isus, i svi vi ostali? Šta je to sa nama? Zar ne možete videti? Seme...Zar ne...Budite pažljivi kakvu vrstu semena vi primete u matericu svog srca. Nemojte primati veroispovesti; uzmite Reč.

132 Toliko se pričalo o poznom daždu. Ne omalovažavajući vas braću Poznog Dažda, ali to nije pozni dažd. Da je pozni dažd ovde, Božija sila bi pogodila tu stvar, i ona bi počistila svet. Pozni dažd tek treba da dođe. U čemu je stvar? Crkva sama čini nešto od sebe, nešto kao što je Eva to pokušala učiniti.

133 Mi smo učinili istu stvar, pokušali da učinimo nešto sami od sebe. Sklonite svoje ruke s toga. Neka Bog učini tu stvar. Uzmite Njegovu Reč i verujte. Čuvajte je u svom srcu. I kada kiša počne padati život će preuzeti stvar i Reč će sebe objaviti.

134 Pretpostavljam da mislite da sam lud, ali nisam. Ako jesam, ostavite me; srećan sam što sam ovakav. Jer ja verujem u Božiju Reč. A šta je sa crkvom? Njena materica, njen otvoren um, primila je toliko raznih veroispovesti i dogmi, a ne Reč Božiju. Kada je

došao Hrist, on je zatekao istu stvar koju je i Hrist, isto što je zatekao i Jehova. I ovde su ti znaci, i pojavljuje se kraj vremena, a crkva nema odgovor. Tako je. Ovo je to vreme.

135 Pozni dažd je pao. To je razlog što Bili ne čini više tako puno. Upamtite, tamo je bilo...

136 Isus je rekao: "Kao što je bilo u vreme Sodome, tako će biti i u vreme dolaska Sina čovečijeg." Tada su dva anđela otišla ka Sodomistima. Setite se, da je Lot nekad živeo sa Abrahamom. Crkva je nekad živela u zajedništvu sa Hristom sa Reči. Ali su prodali svoja prvorodstva za denominacije. A sada, ona prodaje sve i organizuje se u jednu veliku konfederaciju crkava.

137 To je tačno ono što se desilo Lotu. On je otišao tamo dole. Dva anđela (Oral Roberts i Bili Grejm, kao što bi to bilo danas) otišli su tamo dole, i propovedali im Evandjelje. Šta se desilo? Čak je to obavila i sramota.

138 Ali Abraham...Jedan je ostao tamo sa njim. Bio je tamo jedan koga je on zvao Bogom. I šta je učinio znak koji je On pokazao pred njima? To je dokazalo šta je On bio. Abraham je bio izabranik, zato što je on bio...Abraham je imao obećanje. I pogledajte, ovo je Abrahamovo seme. To obećanje nije bilo dano samo Abrahamu, već i njegovom semenu. Ne njegovom semenu Isaku, ono je izneverilo; bilo je dokazano da jeste. Ali to seme, vera koju je on imao: bez obzira na okolnosti, koliko je protiv toga bila i sama priroda, i koliko je lekar mogao reći da to nije tako... Abraham, nakon što mu je bilo dano obećanje, kada je to bilo nemoguće...

139 On se oženio sa svojom sestrom kada je imala sedamnaest godina, polusestrom. Nisu imali dece. A kada je ona imala šezdeset pet godina a on imao sedamdeset pet godina kada mu se Bog pojavio i rekao: "Imaćeš dete sa njom." Pa, ona se – on se uhvatio za Njegovu Reč. On se spremao za to. A dvadeset pet godina kasnije ništa se još nije desilo. A sada, on ima sto godina, a ona devedeset. To ga uopšte nije zaustavilo. "On se nije spoticao o Božija obećanja neverom."

140 To je vera. To je kraljevsko seme Abrahama. To je vrsta semena koja uzima Božiju Reč. To je stvar koja će dovesti Nevestu. To je stvar koja će se sresti sa Hristom. On je Reč.

141 A crkva je posejana još nečim što nije Reč i to ne može ići Njemu u susret. On nema neko nakazno telo prekriveno gljivicama. On ima savršeno telo a On je savršena Reč. I crkva će biti posejana i verovaće savršenu Reč. I savršena Reč i savršena Reč će se ujediniti kao jedno telo i jedno meso, kao što su to muž i žena. Amen. (Ja ne amenujem samog sebe, već “amen” znači “neka bude tako.”) Ja to svakako verujem. Da, sigurno.

142 Pozni dažd je počeo. Kiša treba da padne. Šta će ona proizvesti. Samo posmatrajte to.

143 Još jedan znak: luda devica. Oh...Isus je rekao, da će upravo pre dolaska Mladoženje, da će tamo biti mudra devica sa uljem u lampama, i luda devica. I da će se luda devica jednog dana probuditi i otkriti da nema ulja u lampi, kada to dođe do mesta: “Gle, dolazi Ženik.” To je ono što je sada taj povik. “Hrist dolazi.” I ona se probudila i otkrila da nema ulja.

144 Ulje znači “Duh.” Duh je ono što oživljava Reč. Bacite samo napolje...Kažete: “Pa, šta je sa ovim crkvama?” Ako one seju denominacijska semena to će onda oživeti. Božiji Duh će onda to oživeti.

145 Biblija kaže: “Kiša pada i na pravedne i nepravedne.” Jevrejima 4.-ta – 3.-ća – 6.-ta glava kaže da kiša dolazi da odene zemlju njenim plodovima. Ali trnje i čkalj koje se isto toliko raduje i isto toliko živi od te kiše kao što oni mogu... “Ali po njihovim rodovima će te ih poznati.” To je potpuno tačno. Tu ste vi. Dakle, kada oni to vide...Vidite, plodovi treba da se skupe; kiša treba da padne. Denominacija će izleći denominaciju; to je sve. Ali Reč će izleći Hrista, Nevestu. Sigurno. Sejaće Seme Reči. Dakle, kada mudra devica...

146 Da li ste primetili u izdanju Glasa Hrišćanskih Biznismena? Ja govorim pred njima internacionalno. Ja ne mogu da ih štedim. Ovo je Reč. Gledajte. Šta je sa...Pogledajte ovde na Prezbiterijane, Episkopijance: na stotine njih po svuda pokušavaju tražiti Svetog Duha. Oni se podižu u neku veliku stvar.

147 Jedan moj dragi prijatelj propovednik iz Afrike, fin čovek, pobožan čovek, pitao sam ga: “Da li znaš šta je to moj brate? Šta je tvoja služba?”

Rekao je: “Trebam uvesti Babilon.”

148 Pomislio sam: “Zar ne možeš to videti, baš onda kada luda devica želi ulje da bi i njeno seme poraslo, to je vreme kada dolazi Hrist i ona je ostavljena napolju?” Veliki propovednik Bili Grejm, je upravo rekao da je nama potreban Pentekost, da moramo vratiti ljude nazad. Episkopijanci su napisali jedan veliki članak, ceo stubac, i rekli su: “Nama su potrebni oni koji govore u jezicima. Nama su potrebni ljudi sa Božanskim isceljenjem u crkvi koji održavaju skupove isceljenja, ljudi koji se tamo napolje mole za bolesne.” Šta oni pokušavaju učiniti? Da nabave ulje u svoje lampe. Upravo tako. To je znak semena kraja vremena. Amen. Dok ona pokušava da to učini, Mladoženja dolazi i Nevesta odlazi, a ona je ostala napolje. Oh, u kako predivnom vremenu mi živimo.

149 Želim reći samo još jednu stvar: nemiri među nacijama. O, moj Bože. Strašni prizori na nebu, da li verujete i u to? Pogledajte, mi smo uzeli samo njih nekolicinu...Da li imamo još nekoliko minuta, da bi ostali do pola deset? Ne želim dugo držati slušateljstvo. Mi – to je milost, što nam ovi ljudi to omogućavaju.

150 Slušajte. Koliko vas je...I svako je od vas video...Nacije su upravo nedavno bile potresene znacima. Da li ste videli šta je taj čovek nedavno u orbiti...? On je video stvari tamo gore koje nikad...Nauka čak i ne zna šta je to. Kada je obišao oko zemlje...A ipak oni su posmatrali i posmatrali i posmatrali, ali ih nisu videli. On je mislio da će mu se orbita raspasti na komade. A nije bilo tako. Orbita je bila sasvim u redu. Svetla...

151 Pogledajte šta je upravo bilo nad...Čuli ste o tome na radiju, videli ste na televiziji; bilo je i u novinama: leteći objekti na sve strane. A i Pentagon je nedavno govorio o tome (pre oko šest nedelja) to nije bila fikcija. Čak su pokazali i na televiziji kako su snimili te leteće objekte, sa inteligencijom – svetla koja su se spuštala dole, nalazila su se nad Pentagonom, preko celog Vašingtona D.C. A uhvatili su to i na radaru i poslali su i pilote

gore. Oni su okružili ta svetla, a ona su se udaljila brzinom svetla. Vrsta inteligencije, ali kakve?

152 Isus je rekao da će biti znaka koji će ulivati strah, znakova na nebu, ljudska srca će zastati, strah, teška vremena, ratovi među narodima. Zar ne vidite da je sada vreme semena, vreme žetve, stvari za koje je Biblija rekla da će se desiti? To seme koje je bilo posejano, zar ne vidite da ono sada ispoljava svoj život? U tome je stvar.

153 Samo još nešto. Slušajte. Pre nego...Dakle, slušajte pažljivo. Nemojte izneveriti da ovo sada vidite. Pre prvog Isusovog dolaska, astronomi iz Indije, magi...Ja sa misionirao u Indiji, i razgovarao sa magovima o ovome. A oni su posmatrali. Bili su astronomi; oni su posmatrali nebeska tela. I rekli su da Bog uvek sebe objavljuje u nebeskom telu pre nego što to učini na zemlji, pre nego što učini bilo šta.

154 I rekli su: “Pa kada se ovo...Tri mudraca su otišla da proslave čoveka koji je trebao da vlada zemljom, kralja u obliku bebe, i da su oni sledili zvezdu, to vaše Pismo kaže.” Čovek je rekao: “Ali da budem iskren, bile su to tri zvezde koje su se spojile i načinile jednu.” I oni su rekli da...Jedan hrišćanin astronom sa kojim sam razgovarao, ili mag je rekao: “To je značilo da su to tri rase ljudi za koje je On umro. Postoje samo tri rase ljudi, narodi od Sima, Hama i Jafeta. I kada Njegovo Evandjelje bude propovedano narodima Hama, Sima i Jafeta oni se okupljaju u Njegovom Evandelju, i onda će biti povratak.”

155 To je u redu ako on to želi da veruje. Tri je broj savršenstva. Ali šta ja verujem da je bilo tri? Šta mi verujemo? Bilo je to tri u savršenstvu koje je pokazivalo trojstvo Boga (Otac, Sin i Sveti Duh) je bilo objavljeno u Čoveku Isusu Hristu, u jednom savršenom čoveku. Svi ostali ljudi su izneverili. I sve ostalo je umrlo. Ali tamo je došao čovek koji nije mogao umreti: savršenstvo, da Ga čak ni sama smrt nije mogla ubiti. On je ponovo ustao.

156 Tri je broj savršenstva. Mi svi to znamo. Tri je Božiji broj u Njegovoj numerologiji. A Bog znan preko svojih brojeva. Tri je savršenstvo, a sedam je proslavljanje; dvadeset četiri je

proslavljanje; četrdeset je iskušenje; pedeset je Pentekost, praznik (Vidite?), i tako dalje. To su sve Njegovi brojevi, ti Božiji brojevi su savršeni, to je savršeno. Dakle, tri je broj savršenstva. Upravo pre – (slušajte pažljivo) kada je mala beba Hrist bila rođena, tri zvezde su se sastale i načinile jednu jutarnju zvezdu, to je odražavalo bezazlenog Hrista, tog savršenog.

157 Dakle, šta se desilo? Mi vidimo krik u novinama, na televiziji i u celoj naciji, kada su pet zvezda upravo došle u poravnanje sa zemljom. Šta je broj pet? Broj milosti. I svaki put kada se te zvezde poravnaju nešto se desi na zemlji. Šta se desilo? Pet zvezda se poravnalo. Šta je to bilo, šta je to predstavljalo?

158 Pazite samo od onda šta se sve desilo? Nemačka je skoro bila zbrisana sa mape. Neki od tih magova je rekao da će zemlja pući kao lubenica. Razno razne užasne stvari koje su oni prorokovali za poslednje dane. Gledajte šta se desilo. Nedavno u Engleskoj, imali su oluju koja je oduvala sedamdeset hiljada kuća na dan. Svuda nesreće...Kalifornija, okean treba da spere Los Anđelos. Šta je to? Početak velikih nevolja. Svuda se registruju zemljotresi. Šta je to? Pet zvezda je došlo u jednu liniju: Milost, Božija milost.

159 Šta se desilo? Jedna dečija crkva (Haleluja.), jedna Nevesta, u dečijem stanju, na koju je Božiji Duh počeo da pada. Ona je počela da se uobličava: Nevesta za svog Mladoženju. Te tri zvezde su značile Njegovo savršenstvo od nebeskog Oca, trojstvo je postalo jedno na zemlji među nama, Božije službe su postale jedna služba. Šta se sada desilo? To je crkva živog Boga koja se okuplja pod Božijom Reči, a astronomsko nebo najavljuje njen dolazak. Amen. Možda to ne verujete, ali to je ponovo Reč. Da, jeste.

160 Šta se dešava? (Završavam.) Mogao bih reći ovo: prijatelji, crkva dolazi. Bog će imati crkvu bez mrlje i bore. A ona je predodređena. Bog je tako rekao, On će je imati. To čini to ispravnim. Ko je deo toga? Ja ne znam. Ja verujem da sam ja u tome; a verujem da ste i vi član toga. Ali On će imati telo bez mrlje i bore.

161 I verujem da ovi znaci poslednjeg vremena i ostale stvari koje se dešavaju, svaki od njih zajedno pokazuju da je Hrist

spreman da dođe po tu Nevestu. To je Bog u svojoj Reči koja se objavljuje kroz čoveka, savršenog čoveka; tako Bog i Njegova Reč ponovo dolaze, i objavljuju se kroz Njegovu Nevestu. Neće učiniti kao što je Eva učinila, hibridizovala je da bude nešto drugo, već će nepreljubotvorna Reč Božija biti rođena u toj crkvi, i ona će stajati kao što je i Isus Hrist, sa Njegovim Duhom koji pomazuje kroz Njegovu Reč. Amen. Ja verujem da je ovo sada jedna najava toga.

162 Prorok je rekao: “Doći će dan, koji se neće zvati ni dan ni noć, ali će uveče biti Svetlo.” Svi koji čitate Bibliju znate to. Šta se desilo? Civilizacija je putovala od istoka do zapada. Kina je najstarija civilizacija koju imamo. Civilizacija je počela na istoku. Ona je sledila putanju sunca, išla prema zapadu. Gde se sada nalazi? Na zapadnoj obali. Ako bi išla dalje, to bi bilo ponovo istok. Shvatate li šta mislim?

163 Isto sunce koje se podiže na istoku, je isto koje zalazi na zapadu, isto s-u-n-c-e. A isti S-i-n, Božiji Sin, koji je došao na zemlju da uzme nevestu od istočnih ljudi...A ta nevesta je sebe upraljala kao što je i Eva, kao što je to i Jehovina nevesta učinila. Taj isti Sin koji je sijao tamo, koji je sijao tamo sa istom silom na Pentekostu, da bi sazreo seme koje je On posejao, isti Sin sija sada na zapadnoj hemisferi. Zbog čega? Da bi sazrelo seme koje je bilo posejano koje je trebalo proizvesti Nevestu. Večernje Svetlo Evandelja će roditi Nevestu (Amen.) za Gospoda Isusa. Postoje neki znaci semena večernjeg vremena, na stotine njih.

164 Imamo pet minuta pre kraja. Da li ste vi jedan od njih? Da li verujete da ste vi jedno od tih semena? Da li verujete da je vaše seme posejano sa nepreljubotvornim Evandeljem, i da ne postoji ništa na ovom svetu što može izvaditi Božiju Reč iz vašeg srca? Da li verujete u to? Ako nije, moj prijatelju, možda vas ja nikada više ne vidim na ovoj zemlji, ali upamtite da se Reč Gospodnja i tajna Gospodnja obznanjuje Njegovim prorocima. Njegovi proroci govore o tome. I ovde je to upravo sada. Mi vidimo da se to dešava. Ja samo ponavljam ono što su oni rekli kao upozorenje vama.

165 Ako nemate ta semena, i ako ste ovde večeras, a niste hrišćanin. Vi...Možda pripadate crkvi. Nemoj propustiti tu šansu,

brate. Nemoj slušati te stvari. To je jedan hibridni proizvod. Reč Božija mora superiorno živeti u vama kao što je to i u Isusu Hristu, jer On je glava. Njegovo telo ne može biti jedna stvar a glava nešto drugo. To mora biti ista Reč. Ako vam vaša crkva nudi samo dogme i veroispovesti koje nisu po Pismu, nemojte to verovati. Vi se ne možete pridružiti crkvi; vi ste rođeni u telo Reču živog Boga. Ako to niste dobili, nemojte propustiti šansu.

166 Ako bi otišli negde da pojedete tanjir supe, i da se u njemu nalazi neki pauk, tužili biste restoran. Pa vi to ne bi pojeli ni pokoju cenu, zato što se bojite da ne pokvarite ovo telo. Brate, ne boj se onoga što može uništiti ovo telo, već Onog koji može pogubiti i dušu i telo u paklu. Ako ste toliko određeni oko svoje hrane, da ne bi jeli ništa što bi razbolelo ovo telo, a onda gutate svakojake veroispovesti za vašu dušu koja je večna, kada ovo telo mora propasti? Da niste dozvolili da vas đavo kljuka kroz grlo takvim stvarima.

167 Postanite nanovorodeni od Božijeg Duha, i vaš duh će svedočiti za svaku Reč koja je ovde zapisana, i svako obećanje koje je On obećao će se objaviti kroz vas. Duh Božiji će doći i živće u vama. Vi ste Hristovo telo, predstavljanje Njega samog ovde na zemlji. Ako to niste primili, ako ne možete verovati u Božansko isceljenje...

168 Ako ste ovde i bolesni ste, i verujete da će vam Bog darovati Božansko isceljenje, samo stanite na Reč: “Ja sam Gospod koji leči sve tvoje bolesti.” Gospode, ja verujem u to. Otvaram svaki kanal. I ovde sam.” Gledajte šta se dešava, isto kao što je učinio i maloj devojci na samrti ne tako davno, učiniće i za hiljade širom sveta.

169 Ustanite i pogledajte ih kraj...Ja sam video...U Južnoj Africi, pomolio sam se nad velikim mnoštvom ljudi, i smatra se da su uzeli sedam velikih teretnih kola...Moj Bože, ne postoji takav kamion u Džordžiji kao jedan od tih, sa šest ili osam točkova celom dužinom.

170 A sledeće jutro bio sam tamo sa gradonačelnikom tog grada, došao je do prozora i rekao: “Brate Branhame, dođi dole i vidi ovo.” Dolazilo je niz ulicu, išli su niz ulicu sa sedam teretnih

kola punih štaka i invalidskih kolica, i – i sve ostalo a ljudi... Nikada nisam dotakao niti jednog od njih, samo sam doneo Reč, rekao sam im da veruju u To; i oni jesu. A ljudi koji su bili u tim stvarima samo dan ranije, evo kako idu niz ulicu, sa rukama preko srca, i pevali su na svom narodnom jeziku: “Jer Sve Je Moguće, Samo Veruj.”

“On je poslao Njegovu Reč.” Sve što treba da činite je da pošaljete Reč a crkva da je primi. Onaj koji je rođen od Boga prima Boga, veruje Bogu. Da li Mu vi verujete? Pognimo svoje glave. Moliću se za ove maramice.

171 Sa vašim pognutim glavama i zatvorenim očima, želim vas pitati jedno ozbiljno pitanje. Ako niste ispravni sa Bogom, i ako ima nešto u vama što vam ne dozvoljava da verujete u ovu Bibliju da je ona inspirisana Božija Reč, i da ne možete živeti prema Njenim pravilima, da li biste učinili makar toliko da podignete svoje ruke i kažete: “Bože, budi milostiv. Želim da se moliš za mene, brate Branhame, da bih bio jedan takav hrišćanin.” Jeste li ovde? Podignite ruke. Ja...Hvala vam, mlada damo. Hvala vam. Bog vas blagoslovio. U redu. Postoji jedna osoba u ovoj zgradi koja misli tako, dvoje koji tako misle.

172 Ja nisam jedan od onih koji želi da nagovaranjem uvere, ako Reč to ne može pokrenuti. Vi to možete jedino učiniti ako ste predodređeni da verujete u to. Setite se, iako je Isus učinio tako puno čudesa, Fariseji nisu to mogli verovati. Oni nisu to mogli primiti u svoju glavu, jer oni nisu bili takvi. I ako je vaše srce toliko okorelo, da znate upravo ovde da Božija Reč ne deluje kroz vas, a ipak ne želite podići svoje ruke Bogu da molite za milost, šta ćete činiti na dan Suda. U redu.

173 Ima li ovde nekog ko je bolestan a da želi da ga se opomenemo? Podignite svoje ruke. Troje ili četvoro, petoro, šestoro, sedmoro, osmoro, oko deset njih.

U redu. Pognimo svoje glave. Da niste sumnjali. Ti, moja mala sestro, tamo nazad, koja si podigla svoju ruku i rekla: “Opomeni me se,” Bog te blagoslovio, sestro, blagosloveno tvoje nežno srce. I neka se Božija Reč večeras ukoreni u tvom malenom srcu, i da postaneš misionar za Hrista.

174 Ovaj čovek što je podigao ruke, malo kasnije: Brate, kosa ti je seda. Ali seti se, da je Abraham napunio sedamdeset pet godina pre nego mu se Bog uopšte obratio. Neka Bog poseje i ukoreni Svoju Reč u tvom srcu večeras. I kada bude počela da pada ta velika kiša, neka to ne bi donelo samo neku veroispovest; neka to donese Hrista manifestovanog u tebi.

175 I svaki od vas što je podigao svoju ruku radi isceljenja, Biblija je rekla: “Molitva vere spasiće bolesnika i Bog će ih podići.” Ako seme leži u vašem srcu, ja ću se moliti i Sveti Duh će odmah nakvasiti seme. Nešto će se desiti.

176 Bog ne gleda ko je ko. Ako On spase jednog, On će spasiti i drugog koji će to verovati. Ako On isceli nekog, On će isceliti i drugog. Ali vi to morate verovati. Ako vi to verujete, ja ću se onda odmah moliti za vas.

177 Naš nebeski Oče, ja držim svoje ruke nad nekim maramicama što su ovde. Neko verovatno ima nekog voljenog negde ko je bolestan i muči se, i nešto sa njima nije u redu, možda neka majka negde sa nekom malom bolesnom bebom; možda neki stari i slepi tata, sedi negde u nekoj staroj brvnari negde u Džordžiji; možda je neko negde u bolnici. Ti znaš sve o tim stvarima. Gospode, mi znamo to zasigurno, da si Ti Hrist koji je već za njih pribavio isceljenje. Ja šaljem Tvoju Reč na jedan molitveni način, Gospode. Ti si poslao Svoju Reč.

178 Jedna žena je došla k Tebi i rekla: “Gospode, budi mi milostiv, Ti Sine Davidov!” A Ti za nju nisi bio Sin Davidov; ona je bila pagankinja.

Ti si rekao: “Nije prikladno da uzmem dečiji hleb i bacim ga psima.”

Ona je rekla: “Istina je to, Gospode. Ali i psi će uzimati od otpadaka pod stolom svojih gospodara.”

Rekao si: “Radi ovih reči, živeće tvoja kći.” I videli smo da kada si Ti stigao kući – ustvari kada je ona stigla kući, Tvoja Reč je već tamo stigla, iscelila je devojčicu.

179 Jedan otac jednom, njegovo dete, on se pitao koje je to vreme. Rekli su: “Oko jedanaest sati, napustila ga je gaoznica.” Ti si slao Svoju Reč. Gospode, ja šaljem Tvoju Reč, sa molitvom

vere. Šaljem je ka toj maloj devojci koja je podigla svoju ruku. Šaljem je ka čoveku koji je podigao ruke. I neka ih preuzme večeras za spasenje. Daruj to, Gospode.

180 Dakle, rekao si: “Onaj koji veruje...čuje Moje Reči i veruje u Onoga koji Me je poslao, ima Večni Život.” Dakle, Gospode, to je Tvoja Reč. Ti si tako rekao.

181 Prema nauci, oni su prekršili svaki zakon. Nauka kaže da vi ne možete podići svoje ruke; jer je gravitacija vuče dole. Ali postoji duh u čoveku. On može doneti odluku i podići svoju ruku, zato što postoji duh koji upravlja u njemu, koji slama zakone nauke. Dakle, Bog je govorio, i oni su podigli svoje ruke ka svom Stvoritelju. Nebeski Oče, neka bi Tvoja Reč pala u njihova srca upravo sada, u matericu njihovog srca, i izrodi kroz njih Hristovu Nevestu. Daruj to, Oče.

182 A oni što su podigli svoje ruke, koji su bolesni a ovde su u zgradi, oni su podigli svoje ruke jer su u potrebi. Oni veruju da si Ti Iscelitelj. A sada, ja molim molitvu vere. Ja je šaljem Gospode. U Ime Gospoda Isusa Hrista, neka vera dođe upravo sada u svako srce. Neka Reč Božija bude tamo upravo toliko izražena dok ne donese isceljenje za svakoga od njih. Daruj to Oče.

183 A sada ponovo, kažem što se tiče ovih maramica koje se ovde nalaze, u Bibliji se kaže da su sa Pavlovog tela uzimali maramice i ubruse, i da su nečisti duhovi izlazili iz ljudi, i da su nestajale bolesti. Dakle, mi nismo kao Sveti Pavle. Ali to nije on činio, već je to u njemu bila Reč. Ti si još uvek ta ista Reč.

184 Dakle, Oče, Izrael je jednom bio odvojen od obećane zemlje. Bila je to tvoja nevesta. Ti si je vodio na putu za obećanu zemlju. Ti si njoj krčio put. Neprijatelj je dospeo na taj put. Ti si gledao kroz Vatrene Stub gnevnom očima. More se uplašilo; i povuklo se nazad. Izrael je nastavio dalje.

185 A sada, Bože, nemoj gledati kroz Vatrene Stub, već gledaj kroz Krv svog vlastitog Sina, koji je umro radi ove svrhe. I ja šaljem Tvoju Reč. Neka đavo bude uplašen; neka se on udalji, i neka bi ovi ljudi došli do tog Božijeg obećanja kao što je i Izrael, bez ijedne greške. Neka oni dođu do tog velikog obećanja: “Iznad svega želim da prosperirate u zdravlju.” Daruj to, Gospode. Neka

ovo obavi posao tamo gde to budemo slali, govoreći da ti se tvoja Reč neće vratiti prazna. Ona će obaviti svrhu zbog koje je poslana. I molim se ovu molitvu vere za ove ljude u Ime Gospoda Isusa Hrista.

186 I dok su nam glave još pognute, koliko će vas prihvatiti ono što je bilo rečeno, i verovati da je Reč Božija došla k vama i da je prihvatate? Svaki od vas koji je podigao ruke, bez obzira zbog čega je to, podićiće te ruke i reći: “Ja verujem. Ja to prihvatam upravo sada. Verujem da imam ono što sam molio.” Bog vas blagoslovio. To je predivno. To je fino. Bog vas blagoslovio. Verujem da se Božija Reč ukorenjava u vama.

187 Dakle, sada ste dobili...Dok su vam još pognute glave, imate ovde pastira, divnog brata, da dođe ovamo, i da pozove ljude kao što je on to učinio pre nekoliko trenutaka. Evandelistu ne mora da obavi sve na jednom skupu. Morate poznavati svog pastira, ovog pobožnog čoveka. Toliko mi je drago da sam dospeo do ovih ljudi koji su podigli svoje ruke zbog ovih stvari, i što im je darovan ovaj divni pastir. Neka vas on sada vodi u još dublje iskustvo sa Bogom, radi vašeg isceljenja i spasenja. Bog vas blagoslovio, brate pastiru. Šta god...?...